

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Paulino & Melcrio Antiochenis episcopis, & quòd Eusebius & Lucifer
inuicem dißidebant, & quòd Eusebius & Hilarius Nicænam fidem
propugnabant. Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

plecteretur. Atq; hæc quidē isto modo ab episcopis Alexandriae coactis decreta sunt. Apud quos quidē episcopos Athanasius, quò se de fuga purgaret, librū, quem de ea rescripserat, recitauit.

De Paulino & Meletio Antiochenis episcopis, & quòd Eusebius & Lucifer inuicem dissidebant, & quòd Eusebius & Hilarius Nicenam fidem propugnabant. CAP. XII.

HOC dimisso cōcilio, Eusebius profectus Antiochiā, populū dissentione distractū repperit. Nam qui fauebant Meletio, in vnum cum Paulino conuenire noluerent, sed separatim egere conuentus. Et quanquam Eusebius grauitè & iniquo animo patiebatur, q̄ Paulinus cōtrā quā oporteret, absq; omniū consensu creatus fuerat episcopus, nequaquā tamē Luciferū apertè incusauit, ne quid de eius fama detraheret, sed se ab vtriusq; partis cōmunionē tēperans, pollicitus est ea se in cōcilio correcturū, quæ vtriusq; offensionē esse viderentur. Ac dum populū ad concordiam adducere studebat, Meletius ab exilio reuersus, cum suæ opinionis fautores ab alijs segregatos offendisset, seorsum cum his extrā urbē, Paulinus autē cū suis intra urbē conuentus egit. Nā hunc, vtpote mansuetū, & ob piæ vitæ institutionē, atq; prouectā planè venerandū, Euzoiius sectæ Arianae antistes minimè ex vrbe reiecerat, sed vnā ei tribuerat ecclesiā. Eusebius autē, cū quod aīo instituerat, neutiquā consecutus sit, decessit Antiochia. Lucifer verò se ab eo propterea contumelia affectū ratus, q̄ Pauli ordinationē minimè approbauerat, grauitè succensuit, & cū eo cōmunicare recusauit, & decreta cōcilij Alexandrini, velut ex cōtentione nata, insimulare aggreditur: q̄ res vna causa & origo fuit sectæ eorū, qui ab eius nomine Luciferiani vocabantur. Nā qui vnā cū illo his de rebus grauitè offendebātur, se ab ecclesia separarūt. At ille ipse, licet aīo alienato & cum primis offenso esset, tamen cum per diaconum, quem vnā cū Eusebio miserat, confessus sit se decretis concilij Alexandrini editis staturū, ecclesiæ catholice cōsentiens, Sardiniam reuertitur. Eusebius autē regiones Orientis peragrans, eos qui fidē contempserant, in redā viam.

Viam reducere studuit, & quemadmodū de deo sentiendū esset, docuit. Dein Illyriā propere pertransiēs, venit in Italiam. Ibi Hilarium episcopū Pictauiorū, quod est oppidū Aquitanix, qui in eisdē rebus corrigendis ante eius aduētum laborauerat, repperit. Nā Hilarius iam dudū ab exilio reuersus, Italos & Gallos docuerat, quæ dogmata essent amplectēda, & cōtrā, quæ fugiēda. Etenim vir erat lingua Latina disertus, librosque sanè valētes, vt antè dixi, ad dogmata Arii oppugnanda scripsit. Ad hunc modum igitur doctrinam concilij Nicæni in ea imperij parte, quæ ad solem occidentē vergit, ab Hilario & Eusebio defensam & propugnatam accepimus.

Quod Macedonius & qui illi addicti erant, cum Acacianis discordabant, & quid pro se responderint.

CAPVT XIII.

DVm hæc geruntur, Macedonij sectatores, quorū è numero fuit Eleusius, Eustathius, & Sophronius, iā tū palam Macedoniani appellari ccepti, & velut in separatū cœtū segregati, atq; morte Constantij impunitatem nacti, cōuocant in vnum Seleuciæ suæ opinionis fautores, & concilia quædam habent: in quibus & abdicant Acacianos, & fidem Arimini stabilitam reijciunt: formulæque fidei Antiochiæ editæ, & post à concilio Seleuciæ congregato confirmatæ suffragantur. Ac cum criminis loco illis esset obiectum, quod cum Acacianis dissiderent, quippe eum antè cum eisdem tanquam eiusdem opinionis cōmunicassent, per Sophronium Paphlagonem in oriente respōdebant, quod quoniam episcopi occidentis filiū patri cōsubstantialē asseruerāt, Aëtius autem eum substantia patri dissimilē docuerat: & illi separatas patris & filij substantias vocabulo, **CONSUBSTANTIALIS**, in vnā confuse colligauerant, hic autē proprietatē naturæ filij à patris natura admodum disiunxerat, idcirco ipsi piè fecissent, quod filium patri substantia similem dixerant, & mediam hanc viam, quoniā vtriq; illi ad contraria extrema deflexissent, sibi delegerant ad insistendum. Atque hi quidem illis, à quibus erant accusati, hoc modo se purgare conabātur.

Quod